

РЕШЕНИЕ

№ 1299

гр. София, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело
№ 20231110101834 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

23.01.2024 г., гр.София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на
тринадесети декември две хиляди двадесет и трета година, в следния
състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Дайана Антова, като разгледа докладваното от съдия Красимир Сотиров
гр.д. №1834 по описа за 2023г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.422 от ГПК, вр.чл.79, ал.1, пр.І, вр. чл.240 от ЗЗД, вр.
чл.430 от ТЗ и по чл.86 от ЗЗД.

Образувано е по повод на постъпила в съда в законен срок искова молба от „...“ ...,

ЕИК....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- Изп. директори, чрез адв.Х. И. от САК, срещу З. Г. Ц., с която се иска признаване за установено спрямо ответника дължимостта на парични задължения по Договор за потребителски кредит №...г., сключен между ищцовата банка и длъжника, с разрешен кредитен лимит от 3 495 лв., с краен падеж: 05.04.2028г., при просрочени 11 бр. плащания по месечни извлечения и обявена предсрочна изискуемост на кредитното задължение чрез, рег. №... в НК, район на действие: СРС, връчена на 18.11.2020г., при отказ. Издадена е заповед за незабавно изпълнение по чл.417, т.2 от ГПК, като на основание чл.415, ал.2 от ГПК са дадени указания на заявителя да предяви по исков ред претенцията си и с Определение от 23.06.2022г. е спряно незабавното изпълнение по заповедното дело. Претендират се разноски.

В законен срок по делото е постъпил отговор на искова молба от назначения на ответника особен представител- адв.Р. М. от САК, с който се оспорва основателността на исковите претенции, по аргументи за липса на облигационни правоотношения и за нищожност на чл.3 от сключения договор като неравноправна клауза. Прави се възражение за погасяване по давност на задълженията.

В открито съдебно заседание не се поддържа направеното възражение за нищожност на договора на клауза.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявените икове за частично основателни. Съображенията за това са следните:

Между кориците на делото се намира представен по реда на чл.190 от ГПК в оригинал процесния договор за потребителски кредит, за сумата от 3 495 лв., ведно с погасителен план, методология и искане за кредит, /стр.98 и сл./.

Приложена към исковата молба е нотариална покана от ищеца, връчена по реда на чл.44, ал.1, изр. посл от ГПК- при отказ на адресата, считано от 18.11.2020г., чрез, рег. №... в НК, район на действие: СРС, с която се обявява предсрочната изискуемост на кредитното задължение, поради просрочие на месечна вноса с падеж: 05.02.2020г., с предоставен 7- дневен краен срок на издължаване, като е представено преводното нареждане за заплащане от банката на нотариуса на възнаграждение от 105,60 лв. за връчване на нотариална покана на ответника.

Съгласно прието заключение по съдебно- счетоводна експертиза, на 05.02.2019г. е усвоена сумата по кредита по банков път, като е извършено плащане по кредитна карта в размер на 3 491,41 лв. Направени са погашения от общо 266,48 лв., за периода: 05.02.2019г.- 10.03.2020г. Размерът на неизплатеното задължение по кредита възлиза на сумата от 3 458,16 лв.- главница, сума от 383,43 лв.- възнаградителна лихва, сума от 35,41 лв.- мораторна лихва, като в периода от 13.03.2020г. до 13.05.2020г. законосъобразно не е начислявана лихва, с оглед обявеното извънредно положение в страната и нотариални такси от 105,60 лв.

Правните изводи на настоящата съдебна инстанция са следните:

На основание чл.430 от ТЗ, договорът за банков кредит е основна банкова сделка от категорията на абсолютните търговски сделки, представляваща разновидност на договора за заем за потребление по чл.240 от ЗЗД и имаща за предмет предаване на парични суми с точно определени в договора цел, условия и срок за връщане. Писмената форма на договора за банков кредит е форма за действителност, съгласно разпоредбата на чл.430, ал.3 от ТЗ. За доказване изпълнението на задължението на банката- кредитодател за отпускане на сумата по кредита следва да се установи надлежното заверяване на сметката на кредитополучателя, съгласно съответните записвания в ел. система на банката. Със заверяване на разплащателната сметка на кредитополучателя с цялата сума по кредита се приема, че отпуснатият кредит е усвоен, съотв. предоставен на разположение на кредитополучателя. В

настоящия случай следва да се приеме, че надлежно е сключен в писмена форма договор за кредит между ищцовата банка и кредитополучателя и е предоставена на разположение на кредитополучателя кредитната сума, която е пренасрочена към друга сметка за покриване на задължения по кредитна карта от 08.03.2017г. Установява се надлежното връчване чрез нотариална покана на кредитополучателя на покана за предсрочна изискуемост на дълга, като отказът да се получат книжата не засяга редовността на връчването, на осн. чл.44, ал.1, изр.посл от ГПК.

При иск за реално изпълнение на договорно задължение в доказателствена тежест на ответния кредитополучател е да установи положителния правопогасяващ факт на изпълнението при условията на пълно и главно доказване. Не се установява цялостно изпълнение на задължението по кредита. С оглед на датата на подаване на заявление по реда на чл.417 от ГПК- 11.12.2020г. не може да се приеме за основателно релевираното възражение за изтекла в полза на ответната страна общата погасителна давност, на осн. чл.116, б. „б“, вр. чл.110 от ЗЗД. Исковите претенции следва да се уважат до размерите им, съобразно изготвеното и прието по делото заключение по ССЧЕ., като за горницата над тях исковите подлежат на отхвърляне.

По разносните съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Отговорността за разноси в гражданския процес се изразява в правото на страна, в чиято полза е решено делото да иска заплащане на направените от нея разноси, респ. в задължението на насрещната страна да ѝ ги заплати. В полза на ищеца следва да се признаят разноси за исковото производство, както следва: за заплатена държавна такса от 159,45 лв., заплатен по банков път адвокатски хонорар от 610,85 лв., депозит за експертиза от 350 лв. и депозит за особен представител от 700 лв., като с оглед изхода на спора следва да се присъдят разноси от общо 1 818,06 лв. за иския процес. В заповедното производство следва да се присъдят разноси от общо 522,52 лв., с оглед изхода на делото.

При влизане в законна сила на настоящото решение отпада основанието за спиране на незабавното изпълнение на издадената заповед по чл.417 от ГПК.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника З. Г. Ц., ЕГН: *****, че в полза на ищеца ЕИК....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- Изп. директори, съществува вземане за следните суми: сума от сума от 3 458,16 /три хиляди четиристотин петдесет и осем лева и шестнадесет стотинки/ лв., представляващо задължение, произтичащо от Договор за потребителски кредит №...г., сума от 382,27 /триста осемдесет и два лева и двадесет и седем стотинки/ лв., представляваща възнаградителна лихва, за периода: 05.02.2020г.- 18.11.2020г., сума от 35,41 /тридесет и пет лева и четиридесет и една стотинки/ лв., представляваща обезщетение за забава, за периода: 14.05.2020г.- 03.12.2020г. и сума от 105,60 /сто и пет лева и шестдесет стотинки/ лв., представляващи нотариална такса за обявяване на предсрочна изискуемост, за които вземания е издадена Заповед за незабавно изпълнение въз основа на документ по чл.417 от ГПК и изпълнителен лист по ч.гр.д. №62358/2020г. по описа на СРС, 165 състав, като ОТХВЪРЛЯ иска за обезщетение за забава за разликата над уважения размер до пълно предявения размер от 37,92 /тридесет и седем лева и деветдесет и две стотинки/ лв. и иска за сумата от 2,39 /два лева и тридесет и девет стотинки/ лв., представляваща обезщетение за забава, за периода: 05.02.2020г.- 12.03.2020г., като неоснователен

ОСЪЖДА З. Г. Ц., ЕГН: *****, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, да заплати на ЕИК....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- Изп. директори, сума в размер общо на 1 818,06 /хиляда осемстотин и осемнадесет лева и шест

стотинки/ лв., представляваща сторени съдебно- деловодни разноси в исковото производство.

ОСЪЖДА З. Г. Ц., ЕГН: *****, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, да заплати на ЕИК....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- Изп. директори, сума в размер общо на 522,52 /петстотин двадесет и два лева и петдесет и две стотинки/ лв., представляваща сторени съдебно- деловодни разноси в заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчат преписи на страните, чрез процесуалните им представители.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____